

Борба

ВЕЛИКО
ТЪРНОВО

ВТОРНИК

27 МАЙ

1969

ГОД. XXVI

Бр. 63

(2575)

ЦЕНА 2 ст.

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт

ПОД ЗВУЦИТЕ НА ВЪЗТОРЖЕНИЯ ХИМН

Прослава на великото дело на солунските братя

Жизнерадостната наша младост заля улиците на Велико Търново. Една песен, един възторжен химн, който кара българина да вдигне по-гордо главата си. Кънти „Върви, народе възродени!“ Това не са думи на обикновена песен. Това са огнени слова, с които трепти и на воля дна всяко българско сърце. Това е празник ден на солунските братя, които пръснаха тьмата. Ден на българската просвета и култура, на славянската писменост и на българския печат, ден светъл и незабравим.

Ти, светъл еи на солунските братя и на славянската писменост, ще разказваш на идните поколения за славното минало на България, която дала „на все словени книга да четат“, ще палиш патриотична гордост и в сърцата на народа бодрост ще вливаш. За да бъде още по-горд българският народ — народът със славното минало, със светлото настояще и е приказно то бъдеще.

Ечи „Върви, народе възроде-

ни!“, високо се вдигат челата, вира искри в очите. На официалната трибуна места заемат членът на ЦК на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на Партията Йордан Костов, секретарите на Окръжния комитет на БКП Никола Кушев, Панчо Иванов и Димитър Петров, председателят на Окръжното ръководство на БЗНС Петко Кожухаров, председателят на Окръжния комитет на Отечествения фронт Тодор Попов, първият зам.-председател на изпълкома на Окръжния народен съвет д-р Пеню Ненов, първият секретар на Градския комитет на БКП Николай Цонев, председател на изпълкома на Градския народен съвет инж. Недялко Калпакчиев, окръжни и градски ръководители, дейци на просветата, науката и културата, изтъкнати педагози, културни дейци и други. Тук са и скъпите гости на окръга — членове на партийната делегация от брат

ни!“, високо се вдигат челата, вира искри в очите. На официалната трибуна места заемат членът на ЦК на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на Партията Йордан Костов, секретарите на Окръжния комитет на БКП Никола Кушев, Панчо Иванов и Димитър Петров, председателят на Окръжното ръководство на БЗНС Петко Кожухаров, председателят на Окръжния комитет на Отечествения фронт Тодор Попов, първият зам.-председател на изпълкома на Окръжния народен съвет д-р Пеню Ненов, първият секретар на Градския комитет на БКП Николай Цонев, председател на изпълкома на Градския народен съвет инж. Недялко Калпакчиев, окръжни и градски ръководители, дейци на просветата, науката и културата, изтъкнати педагози, културни дейци и други. Тук са и скъпите гости на окръга — членове на партийната делегация от брат

(Следва на 4 стр.)

ВОДА ЗА ПОСЕВИТЕ

В сухиндолското стопанство под поливка са всички 14 000 дка култури, от които 3560 есенници. Есенниците се поливат изключително правитачно и производителността е твърде ниска. Председателят на стопанството Петър Дюков определено е недоволен. Нуждите са едни, а възможностите — други!...

— Поливаме, как да не поливаме — обяснява той. — И график имаме изработен — по 480 дка на ден. И го достигаме. В помощ на поливачите са организирани и 70 служители от различните учреждения в селото, които работят на две смени — сутрин от 4 часа и вечер до 20—21 часа...

В пълна изправност е и работи цялата поливна техника на стопанството — 6 дъждовални инсталации, които са комплектовани допълнително с гъвкави тръбопроводи за високопроизводително напояване. Ползват се още и 3 помпи и две дъждовални машини. Работят непрекъснато три помпени станции.

Равносметката показва, че досега са полети общо в стопанството над 8500 дка култури, от които 2100 декара есенници. Надага се поливатна техника да се отклонява и прехвърля на по-благолюбивите култури като лозята, лозята и други. А това намалява възможностите за напояване на есенниците и пролетните култури.

Изводът е, че поливатна техника е в недостиг, че високопроизводителното напояване трябва да се организира на по-широк фронт.

СРЕЩА С АКТИВА НА БЗНС

Над 250 сдружени земеделци се събраха на 23 май в салона на Профсъюзния дом във Велико Търново. Другарят Иван Иванов — заместник-председател на Окръжното ръководство на БЗНС, ги запозна с работата и решенията на Върховния съюзен съвет на БЗНС.

Изказалите се другари подкрепиха решенията на БСС и обещаха да се включат още по-активно за тяхното претворяване в живота.

Участие в работата на съвещанието взе и другарят Асен Павлов, член на Постоянното присъствие на БЗНС и секретар на Националния съвет на Отечествения фронт. Той подчерта голямото значение на решенията на БСС, конкретизира задачите на БЗНС на сегашния етап.

Л. ЦОНЧЕВ

УДАРНА ПЕТНАДЕСЕТ ДНЕВКА

На вчерашното си заседание Окръжната оперативна комисия по ръководството на селското стопанство реши в окръга да се обяви ударна петнадесетдневка за напояване на всички култури, околването на пролетниците и осъществяване неотложните мероприятия в зеленчуковите градини и трайните насаждения.

Нужно е ръководствата на стопанствата да осигурят пълна мобилизация на всички сили за срочното изпълнение на тези задачи и подготовката за жътва.

На празника на българите в Будапеща

ВЪЛНУВАЩИ КОНЦЕРТИ НА НАРОДНИЯ АНСАМБЪЛ „СИДЕР ВОЙВОДА“ • РОДИНАТА ЖИВЕЕ В СЪРЦАТА

Будапеща, 26 май. По телефона от нашия специален пратеник ИЛИЯ МОНОВ.

Денят на българската просвета и култура и на славянската писменост е един от нашите най-милни празници. На този ден в Родината трептят знамена, алеят цветя, възторжени песни люлеят простора. Празнува Родината и прославя делото на двамата братя — първотворци на нашата и славянската писменост. Мил празник е този ден и тук, в Будапеща. Тук, където далеч от родните балкани живеят стотици българи. За тях той е един повод за изблик на чувства към свидна България, към земята, що ни е кърмила, към речта, на която сме изричали първите думи. Всяка година българите тук се събират и пият чувствата си с тези на своите братя от България.

Тази година скъпи гости на българите в Будапеща са самодейците от народния ансамбъл „Сидер войвода“ — Горна Оряховица. Първият концерт на ансамбъла, изнесен пред унгарската общественост, се състоя в салона на културния дом на Чепелските заводи. На него присъствуваха кандидат-членът на

Централния комитет и секретар на Окръжния комитет на Партията във Велико Търново Димитър Стоянов, председателят на изпълкома на Окръжния народен съвет Димитър Тужаров, пребиваващият тук зам.-министър на външната търговия Владимир Грънчаров, първият секретар на посолството ни в Будапеща Петко-Бояджиев, атакъшето по културните въпроси Маргарита Русева, нашият търговски представител в Будапеща Йордан Георгиев, представители на посолствата на социалистическите страни.

Концертът бе една вълнуваща празнична манифестация на дружбата, един песенен глас на Родината в унгарската столица. Дълги и нестихващи бяха аплодисментите след всяко изпълнение, особено след танците, при които на сцената бликнаха разкошните български багри и ритми. Част от концерта бе предавана по Будапещенската телевизия.

На 24 май в Дома на българското културно-просветно дружество се състоя втори концерт. На него присъствува и посланикът на България в Унгария Васил Богданов. След краткото слово за делото на братята Кирил и Методий на учителя в българското училище Стоян Ангелов и топлото приветствие на Димитър Стоянов, самодейците затрогнаха сърцата на присъстващите българи. Концертът започна с песента „Върви, народе възродени!“ и завърши с „Де е България“. Тръпки ползваха, умилнение заля салона, когато в едно с песента от сонетата към салона се понесоха знаменна с трибагреника и образа на двамата братя.

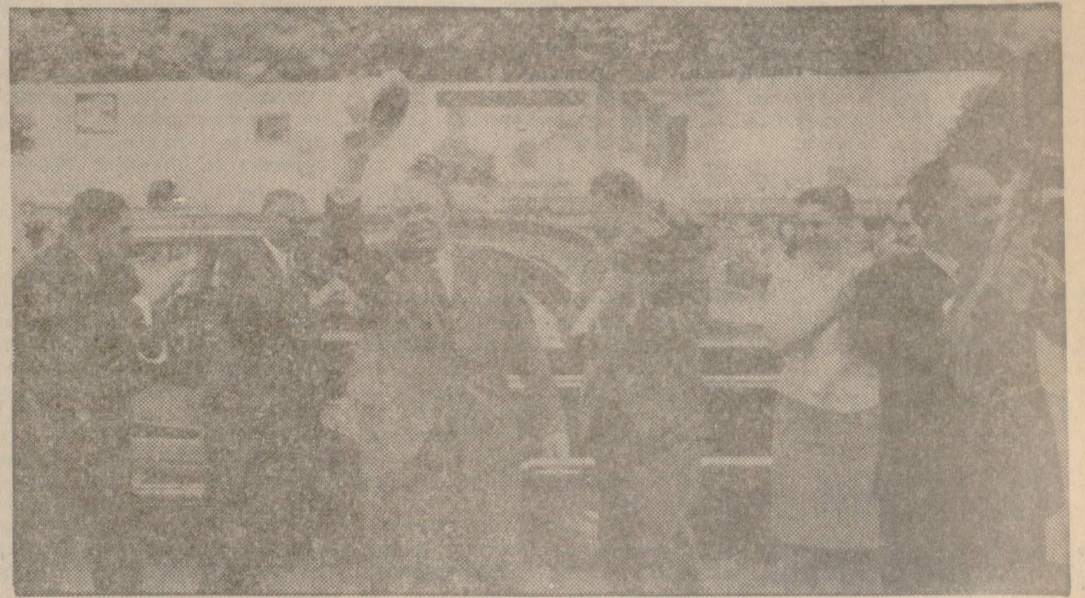
Това бе вечер, която никога не може да се забрави. Това бе ласка, израз, че Родината живее в сърцата.

По традиция, която се поддържа вече 55 години, на следващия ден българите в Будапеща продължават празника сред приролата — на хълма Сабадшаг. Пак сред тях са гостите от България. И днес песните няма край. Това е една чудна местност край Будапеща, където в деня след празника звучи само българска реч и се играят само български хоря.

Днес ансамбълът изнесе концерт пред съветски бойци, а утре ще има песенна среща със студенти от 70 страни.

ДРУЖБА ОТ ВЕКОВЕ И ЗА ВЕКОВЕ

СЪВЕТСКА ПАРЛАМЕНТАРНА ДЕЛЕГАЦИЯ ГОСТУВА ВЪВ ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Посрещане на съветските парламентаристи във Велико Търново. Водачът на делегацията Пётр Шелест пожелава на трудещите се в окръга нови успехи в социалистическото строителство.

Първата кубинска захар

Няколко месеца продължи ремонтът на машините и съоръженията на Захарната фабрика при Държавни захарни заводи — Горна Оряховица. Колективът се справи добре с възложените му задачи, като извърши и някои реконструкции — по водната схема на фабриката, по захранването с въздух, по захранването с електрически ток на центрофугите и други.

Направените проби показваха много добър резултат и вчера „Червена смяна“ с ръководител инж. Гатю Влайков започна преработката на тръстикова захар. Още от първия ден се създават предпоставки за добро протичане на кампанията, която за кубинската захар ще продължи до август.

Тази сутрин захароварите ще добият първите количества бяла захар от тазгодишната преработвателна кампания.

Блестящ успех

Златен медал за женския народен хор при образцово народно читалище „Искра“ — Велико Търново.

В Хасково завърши заключителният конкурс на народните хорове, певчески групи, ансамбли и оркестри от Третия републикански фестивал на художествената самодейност.

Журието, председателствувало от народния артист Филип Кутев — главен художествен ръководител на Държавния ансамбъл за народни песни и танци, обявя резултатите от конкурса. На конкурса блестящо се представи женският народен хор при образцово народно читалище „Искра“ — Велико Търново с диригент Лалка Боянова, който бе удостоен със званието „Лауреат на Третия републикански фестивал и спартакиада“, завоювай златен медал — първият златен медал за Великотърновски окръг от Третия републикански фестивал.

ВИСОКО ОТЛИЧИЕ

По случай 24 май — Деня на българската просвета и култура, на славянската писменост и на българския печат, и във връзка с 25-годишнината на социалистическата революция в България Президиумът на Народното събрание удостои със званието „Заслужил артист“ Елена Стефанова — артистка в Драматичния театър „Константин Кисимов“ — Велико Търново.

ДЕЛЕГАЦИЯТА НА ПОЛТАВСКА ОБЛАСТ ОТПЪТУВА

На 24 май приключи постуването на петчленната делегация на трудещите се от Полтавска област, водена от втория секретар на Полтавския областен комитет на КПУ Анатолий Яковов. В продължение на една седмица членовете на делегацията се запознаха с проблемите на партийно-политическата работа, свързани с ускоряване на техническия прогрес и прилагане научната организация на производството, труда и управлението. Специално внимание гостите отделяха на партийната работа на строителните обекти и на организираната на труда и битата на строителите в нашия окръг.

По време на своето пребиваване полтавските другари имаха възможност да посетят нашата столица София, Плевен и историческия връх Столетова. Във Ве-

лико Търново те присъствуваха на величествен окръжен събор на жените и на манифестацията по случай Деня на българската просвета и култура, на славянската писменост и на българския печат.

След манифестацията пратениците на братска Полтава, придружени от първия секретар на Окръжния комитет на БКП Йордан Костов, секретаря на комитета Никола Кушев, първия заместник-председател на Окръжния народен съвет д-р Пеню Ненов и секретарката на Окръжния комитет за българо-съветска дружба Елена Чапкимова, напуснаха древната столица. В лесопарка на Арбанаси те посадиха още едно дръвче в алеята на дружбата (на снимката) и отпътуваха за своята родина.

РМС—АКТИВЕН ПОМОЩНИК НА ПАРТИЯТА ВЪВ ВЪОРЪЖЕНАТА БОРБА

Под ръководството на Окръжния комитет на Партията в Горнооряховския партизански окръг Окръжният комитет на РМС през периода 1938—1942 г. успя да възстанови организационните във всички села и градове.

Особено се активизира дей-

НА ВНИМАНИЕТО

НА ГРАДСКИЯ

НАРОДЕН СЪВЕТ

ЗА ГРОЗНИТЕ И ЧУЖДИТЕ ИМЕНА

Велико Търново съхранява духа на героичното минало на българския народ, спомена за величави победи, за въстания, за блясък и мизерия, за социални борби. Всеки храм, всяка скала и дол край града и из околностите шепнат легенди, възниктават в почит към героичните дела на дедите ни, към създателите на социалистическото движение.

Това, което се върши във Велико Търново около проучването на старините, около откриването, укрепването и възстановяването, е чудесно. Но не за него ми е думата. Искам да поставя един малък наглед, но важен за възпитанието въпрос — за българските имена на местностите около Велико Търново. Кварталите, пазарите и улиците получиха своите днешни имена.

Мисля, че не може да има спор и по някои имена на местности — Пареве, Момина крепост, Света Елена, Божур и др. Но защо например една от най-красивите местности около града, която дори е с перспектива да стане парк, про дъжжава да носи името Килифор? Кому и какво говори това име? Килифор е получено от ксило — дърво и фора — има и означава имаш дърва, горист. Защо например тази хубава местност да не се нарече парк Ивайло? Горно и също чудесно е и името на хълма на запад от Янтра, срещу Пивоварния завод и ДИП „Победа“ — Пшима, Картиалт, Девента, Сърта, Шукри бейр, Са ламат и други, също са небългарски имена.

А ето, че ние сме се примирили и с имената на някои села — Шемшево, Чолаковици, Шереметь. С построяването на новия радиозавод в Дъгата дъка и околностите шосе от руските гробища и „Качина“ към Радиозавода Чолаковици се стане един хубав квартал на Велико Търново. Там вече се строи мост над Янтра за новото шосе и предстои блокът за жилищно строителство. Този квартал вече чака своето хубаво българско име и може би най-добре е да се нарече Бойка, по името на възпята от нашия съгражданин П. Р. Славейков Бойка. Според предаването Бойка войвода е от това село.

Едва ли не биде загубено време да се презент тези въпроси и да се разгледат от Градския народен съвет и комисията по наименованията при Окръжния народен съвет.

Георги ТОДОРОВ

СРЪЩА С АВТОРА НА „917 ДНИ СМЪРТЕН“

Неотдавна в Седкоостопанския техникум — Лясковец се състоя възбуждащо тържество. Комсомолците обсъдиха книгата „917 дни смъртен“, като темен скъп гост бе авторът на книгата Радн Радев.

Тържеството започна с възбуждащ рецитал, изпълнен от средношколците. Доклад изнесе Стефка Ганчева, ученичка в III а курс. Изказаха се много от комсомолците. Към писателя бяха отправени редица въпроси. Радн Радев отговори топло и сърдечно. Той разказа за ония страшни дни, прекарани в килията с надпис „смъртен“, за съдбата на своите герои.

Тази проява комсомолците посветиха на 2 юни — деня на падналите за народна свобода.

Снежана ПЕТРОВА

Машиностроителен завод „Червена звезда“

— гара Дебелец — Великотърновско,

ТЪРСИ

следните работници:

1. ШОФЬОРИ И СТРУГАРИ

2. ЕЛЕКТРОЖЕНИСТИ И ОКСИЖЕНИСТИ

3. СНАБДИТЕЛИ И СРЕДНИ МАШИНИНИ ТЕХНИЦИ

4. ОБЩИ РАБОТНИЦИ

СПРАВКА „ЛИЧЕН СЪСТАВ“

„С УСТРЕМА НА СЕПТЕМВРИ“

„Огънят на свободата“ — това бе темата на състезанието, което бе организирано между ученическите комсомолски организации при политехническата гимназия „Георги Измирлиев“, техникума по електротехника „М. В. Ломоносов“, техникума по механотехника „Х. Стоянов“ и техникума по хранително-вкусова промишленост „Ас. Златаров“ — Горна Оряховица. Състезанието, което премина по типа на младежките телевизионни състезания, беше последният заключителен етап от съревнованието „С устрема на Септември“ в чест на 25-та годишнина на народната свобода.

На участниците бяха зададени въпроси от историята на Партията — на младежкото революционно движение и други. Състоя се конкурс за най-хубавия идея за плакат в чест на славния юбилей. Конкурса спечели десетокласничката Тая Стоянова от гимназията.

Между капитаните на отборите се състоя интересно състезание — за най-добро изпълнение на ръченица! Най-добър се оказа капитанът на отбора на Техникума по електротехника. На този отбор журито присъди първо място в състезанието заради пълните и точни отговори на състезателите.

Секретарят на Градския комитет на ДКМС Т. Пачев отчете резултатите от цялостната работа по съревнованието „С устрема на Септември“. На първо място се класира комсомолската организация при Политехническата гимназия. Сред дружествата първенец е комсомолското дружество при Х д клас на гимназията.

На първенците бяха връчени награди.

Ели СЯРОВА
ученичка

БЕЛИТЕ КИЧУРИ НЕ СА САМО ОТ ГОДИНИТЕ

се казва: „Трудно можеш да го намериш в канцеларията. Търси го при работниците“. Все ми се струва, че това е ефектен журналистически похват. Лъгал съм се. Звънете колкото искате на телефон 20—68. Само слушайте може да ви помогне.

— Неговият цех е труден. Произвежда много и най-различни училищни пособия. Понякога се чува как се справя — споделя началникът на отдела „Планов“ в предприятието Никола Димитров.

Ние, работниците, не се чудехме. За нас беше нещо обикновено ритмичното изпълнение на плана. Та той е винаги сред работниците. Ще посветява, ще покаже, ще помогне. Ако се наложи, ще посмърт двамата братя Кръстю и Георги за някоя лудория. Но винаги някак меко, бащински.

— Малки са още. Непрекъпва. Лудува им се, но не е страх да не направят беля. Машините ни са опасни.

Към всички е внимателен. Дори и при най-страшното напрежение не помня да е повишил глас. Вслушва се в думите на хората и все пак винаги изтъква да ги убеди. И това е трето нещо, което все още ме учудва. А другите работници може би и с това са свикнали.

Питам се, откъде черпи сили. Освен грудния цех и техникума, освен семейството и книгите, той е поел и един тежък дял — обществена дейност. Бил е комсомолски секретар и профпреседател, партиен секретар. В момента е зачислен-партиен секретар и най-активният участник в кръжочка по политикономия. В предпървомайските дни той и неговите момчета изготвят ли голяма част от таблата, дна грамните, плакатите и украсата. Това съвсем не е поощрение на плана. За четириесетото той е изпълнил 120 на сто. Наистина — откъде черпи сили!

Цялата му биография се дължи на едно малко листче от тефтер. И колко е богата, защото не се мери само с изживяните дни.

Георги ГЪРДЕВ

РАЙОННО УПРАВЛЕНИЕ НА СПОРТЕН ТОТАЛИЗАТОР — ВЕЛИКО ТЪРНОВО И М А

вакантна длъжност за курьер по линията Велико Търново, Севлиево, Габрово, Горна Оряховица.

Заплащане по щата.

Справки на тел. 60-47 и 31-79

2—1

Генерал-майор Константин Станчев (Бойко)

Железният Юмрук на Партията

Битката на Тасладжа

(Продължение от бр. 61)

Жандармериятският командир, като чу отговора и призива на партизаните, изкрещя озлобен и даде команда за откриване на огън от жандармеристите. Стрелбата от позицията, зета от войниците, се забави, въпреки командите. След малко започнаха да стрелят и войниците, но техните куршуми летяха високо и в страни от партизанската верига.

Четата откри огън по жандармериятска позиция. Симо остави в това направление трима партизани, а той и Бойка заеха позиция срещу войниците. Симо почувствуваше колебанието в стрелбата на войниците и въодушевен се изправи на колена и започна да зове войниците да не стрелят срещу партизаните:

— Арестувайте! Обърнете оръжието срещу полицията и жандармерията и местната фашистка глан!

Един офицер забеляза Симо и се прицели с автомата. Той се хвана за гърдите и падна на земята. Бойка се приближи до него, целуна го по челото, взе оръжието и патроните му и започна да стреля по противниковата позиция. Стреляха и останалите партизани. Загина, пронизан в главата от противников куршум и Киро. Тежко бе ранен в корема и Божко.

След като се раздели с четата, Сашо продължи да един синор в житна нива, където можеше да се скрие по-добре и да наблюдава врага. Той разпадна панталона и претърза ранения си крак. Куршумът беше скъсал сухожилците и кракът му не можеше да се движи. Измъчваха го силно и болките. Но още повече го измъчваше това, че той не бе при своите бойни другари. А колко му се искаше да бъде там и да им помогне.

Когато едва долови призиви на партизаните към войниците и зловещия вой на жандармериятски командири, Сашо не се съвзбра. Останал във отбръч, той реши да помогне на другарите си, като удари в гил противника и създаде условия за оттегляне.

Напъвайки всички сили, започна да се придвижва, пъзлейки към противниковия тил. Придвижването ставаше бавно и мъчително. Силите постепенно го напуснаха, започна да му притъпява пред очите и изведнъж като че ли потъна в някаква пропаст и загуби съзнание.

Почти притъпна, когато огънят по партизанската позиция затихна, но врагът не смееше да се приближи. На позицията остана жив, тежко ранен, само Божко (Иван Петков). Той започна незабавно да пълзи в източна посока и, когато врагът напусна позициите си, успя да се укрие в житата.

Врагът лудуваше. Още същата вечер взеха труповете на убитите партизани и ги изложиха на показ в гр. Свишов. После ги закараха в училищния двор на с. Павел, където и бил оставен и групата на Сенко. На следващия ден са били заровени в житническите гробища.

На 8 юни, към 11 часа, жандармерията започна отново да претърсва района и на 2 км източно от село Хаджи димитрово към 14 часа успява да открие тежко ранения партизанин Божко. Той стреля по врага и прави опит да се укрие, но безуспешно. Изпаднал в тежко положение, той си спомня за партизанската клетва, за героични загиналите си другари и отпразни поглед към синьото небе, захапва дуплото на карабината и с крак изстреля последния куршум, за да не попадне жив в лапите на врага.

Когато Сашо се съвеси, вече беше тъмно. Първите звезди се бяха показали на не-

бето. Полето беше затихнало. От време на време се обаждаха нощни птици и се чуваше монотонната песен на шурците. След като почина добре и набра сили, Сашо започна да се придвижва бавно и се установи в житата на 1 километър от с. Павел. Понякога чувствуваше голяма умора, той остана тук и прекара целия ден.

На 8 юни към 11 часа врагът отново започна претърсване на полето. Сашо избра удобно място, приготви карабината, pistoleta и бомбата и реши да води бой до последно издихане. Постепенно се уславаше шумът на жандармериятската верига. От време на време долитаха озверелите команди на жандармериятските командири.

Когато веригата наближи на 200—250 метра, Сашо от качи часовника от ръката си. Беше 11.30 часа. Помисли малко, отпразни поглед към слънцето, усмихна се леко и зарови часовника в пръстта. Зарина и портфейла си. Ако не убият, помисли той, поне да не се ползват от тези мои вещи.

Веригата все повече и повече се приближаваше. — Претърсвай шателно, за вий малко наляво — се чу наблизко команда.

Напрежението стигна последните предели. Главата на Сашо се пръскаше от размисли. Болките в краката не се чувствуваша. Само едно голямо желание не напуснаше Сашо — да живее и да отмъсти.

Вражеската верига мина на 30—40 метра в страни от Сашо и продължи претърсването на полето; Сашо се огледа, ослуша се, направи опит да се придвижи, но падна по очи на земята и вече не чувствуваше и не виждаше нищо. Когато се съвеси, устата му бяха засъхнали и остри болки прободиха сърцето му. Той изрече портмонето и часовника си. Беше вече обяд. Някъде откъм Хаджидимитрово се чуваше силна автоматична и пушечна стрелба.

Привечер Сашо намери един кол и подпирайки се, започна придвижването към с. Павел. На околнината на нива до едно лозе имаше голяма камара гор, която бе обрасла с буреци и трева. Сашо се скри в буреците и там прекара новия ден. През деня дойдоха двама селяни да пръскат лозята. Привечер те се събраха и седнаха на приказка.

Сашо леко се измъкна от буреците, продължи между лозите редове и се приближи с насочено оръжие. Предупреди селяните да не се плашат. Като разбраха, че е партизанин, те му разказаха, че на 7 юни са убили 4 мъже и една жена партизани, а на 8 юни друг партизанин и сега търсят шестия. Казаха му, че на 7 юни в Павел са хванали 4 живи партизани, а един е бил убит в тяхното землище.

Сашо ги разпита за разположението на населените места, за посоките на света, къде и как е разположена жандармерията и полицията и какво е настроението на населението. Той беше предупреден, че всички сега са обкръжени и голям брой жандармеристи и полициан бродят по пътищата. Сашо ги помоли да не казват нищо. По-бедният селянин му даде патлото и шапката си. Другият го помоли да остане в лозята и изчака да донесат хляб.

След като освободи селяните, Сашо потегли за с. Никоп. Две нощи Сашо пътува по посока на с. Никоп, подпирайки се на кола, а някъде и пълзешком. Един ден изкара в житата около селата Тенча и Иванча. На третата нощ той стигна до с. Никоп и успя да намери къщата на верния и познат на много партизани атак Петър Личев — член на Партията. Сашо направил опит да отвори вратата, но не можа. Болките от раната, гладът и безсънието бяха го изтощили много. Той леко चुка на вратата. Кучето залая отговорно. След малко вратата леко се отвори. Опитният атак видя до вратата проснал се човек. Когато се възря в лицето, той позна Сашо, който

се мислеше да му проговори с последни усилия.

Петър Личев прибра ранения партизанин, укри го добре и под грижите на цялото семейство Сашо укрепваше, раната заздравя и той набираше сили отново да се включи в борбата.

След получаване на разпореждане втора чета започна изтеглянето си под прикритието на огъня на едно от отделенията си. С приближаване и пълзене партизаните успяха да се отдалечат от противниковия огън и достигнаха на 600—700 метра. Спряха се. Командирът направи проверка. Оказа се, че отделието, което бе останало да прикрива оттеглянето, го нямаше. Нямаше и няколко партизани от другите отделения. Четата се намираше в една гора и започна издирването на останалите партизани. Връзка с останалите чети не се установи. След един час придвижването продължи в югоизточна посока. Четата се спря в една дъждина, където прекара целия ден на позиция. Към 19 часа се отново се придвижи към края на гората южно от с. Камен. Тук обаче се натъкна на засада, устроена по пътеката, която минава през една долчинка.

Противникът откри силни автоматни огън. Партизаните залегнаха и започнаха да стрелят. Наблизко се чуваша охканя и стона на жандармеристи. Противниковият огън ту се засилваше, ту намаляваше. Четата се оттегли, тъй като противникът бе избрал по-удобна позиция. Изтеглянето бе извършено под прикритието на двама партизани, които после се присъединиха към четата. След кратко съвещание, двият останали продължи в южна посока и на разсъмване партизаните се установиха в гора на 500 метра източно от местността Курорт, където прекараха целия ден.

Привечер партизаните излязоха в покрайнината на гората, огледаха добре местността и тръгнаха. Цялата нощ пътуваха гладни и изтощени. На разсъмване пристигнаха в горите източно от село Горски Горен Тръмбеш и спряха в местността Блатото.

Изтеглянето на трета чета, която заемаше позиция по фронта за настъпление на фашистките подразделения, се извършваше много трудно. За прикриване на оттеглянето остана второ отделение.

Под командването на Павел първо и трето отделение, в началото пъзлейком, а после на приближи, едва успяха да се отскубнат от противника, който обстрелваше позицията със силен автоматен огън. Когато четата навлезе в едрата гора, премина в колона по един и продължи движението по посока на с. Камен. Спряха в дерето и изчакваха да дойде второ отделение и останалите чети. Командирът съветаше, че четата се намира в определения район за оттегляне. До вечерта направи опит да се свърже с отделението и с останалите чети от отряда, но не успя.

Когато се стъмни, командирът на четата изпрати Милчо (Трифон Тодоров) от Камен, Камен (Марко Ангелов) от с. Горски Сеноев и Владо (Иван Куров) от с. Стражица на определено от командването на отряда сборно място, но връзка не бе установена. Когато се върнаха, ръководството на четата реши партизаните да преместят към края на гората и остана да пренощува там. На 31 май и 1 юни четата остана в същия район, без да бъде открита. На 1 юни отново бе изпратена същата група на сборното място. За старши бе определен Дяно (Димитър Зарзалиев) от с. Долна Оряховица, но връзка пак не бе установена. Привечер командването на четата се събра и реши през нощта четата да направи пробив и се придвижи към горите около с. Дряновец.

(Следва)

СТРУКТУРА И ИКОНОМИЧЕСКИ ПОКАЗАТЕЛИ

В правилното изграждане и организиране на работата на бригадите за комплексна механизация ръководителите и селскостопанските специалисти в Алеково виждаме главното условие за прилагане на промишлените технологии, за поестиняване на селскостопанското производство и по-специално на растениевъдството. Тази пролет, когато се заговори за моделите на промишлените бригади на пле-венските стопанства, ние своевременно и грижливо ги проучихме. Проучихме отново задълбочено и опита на стопанството-пионер в областта на комплексната механизация — Обединение. По-сетне се запознахме основно и с модела на промишлените бригади в ТКЗС — Полски Тръмбеш, с приложеното в тях мрежово планиране, с предимствата на поточната диаграма.

След обстойните анализи на нашите конкретни условия и възможности специалистите раз работиха в общи линии проект по типа на Плевен и Обединение. Преченихме също, че целогодишните процеси при отглеждането на културите може да се изразят графически в поточна диаграма и пристъпихме към нейното изработване. Нашият стремеж бе да внесем още по-голяма яснота и прегледност в диаграмата в сравнение с тази на Полски Тръмбеш.

След направените проучвания и анализи партийното и стопанското ръководство се убедило, че в нашето стопанство има всички условия да бъде изградена промишлена бригада за отглеждането на зърнено-хлебните и зърнено-фуражните култури, че една промишлена бригада ще може да обработва всички тези култури в кооператива.

Изградената при нас промишлена бригада с 12 механизатора ще отглежда културите на площ от 14 600 декара. Към нея са прелени общо 8 трактора — два ДТ-54 и 6 „Беларус“-а. Една механизатор ще обработва 1216 декара.

Участковото ръководство ще се осъществява от агроном с висше образование, бригадирът е с квалификация тракторист, механикът — с квалификация тракторист и отчетникът — със средно реално образование. Общото натоварване на тракторите в бригадата ще бъде 18 390 декара мека оран за ДТ-54, 8510 — за „Беларус“. Средно на един тежък трактор се падат 7300 физически декара за обработка, а на „Беларус“ — 2430. Тракторите ще бъдат комплектувани съответно с прикачен инвентар, 5 броя зърнокомбайни, 3 силоскокомбайни и 2 цвеклокомбайни.

От разработената поточна диаграма за целогодишния производствен процес в промишлената бригада се вижда, че прикрепените трактори няма да бъдат натоварени през февруари,

март, април, май и юни. Те ще работят главно в предсеитбната обработка на почвата за засяване на пролетните култури, подхранването на есенниците, сеитба на пролетните култури, пръскане, прашене, междуредова обработка и други.

Най-голямо натоварване на машините ще се получи през юли, август, септември, октомври и отчасти през ноември. Тогава машините ще работят главно по прибирането на продукцията от зачислените култури. Ще се наложи да се окаже известна помощ от други производствени единици, главно в транспортирането на продукцията от блоковете до стопанския двор. Тежките трактори през този период ще бъдат включени в подготовката на площите за засяване на фуражната царевича втора култура и подготовка на площите, които ще се засеят за реколта 1970 година.

Ето една таблица, която показва по-нагледно структурата на културите, средните добиви, увеличена производителност за производството на 100 кг продукция:

Култура	дла общо	среден добив кг	на 100 кг продукция в т. ч. механизатори
Пшеница	7600	380	36 19
Ечемик	2000	320	50 21
Царевича	1000	350	112 23
Полна	1000	690	86 20
Слънчоглед	700	200	154 38
Царевича силаж	300	2000	20 10
II култура	1000	1000	20 10
Захарно цвекло	800	3600	40 8
Овес	200	200	92 38

Не може да не се изтъкне, че определената след обстойни и задълбочени анализи планова себестойност на продукцията в промишлената бригада е съществено постижение в неизползувани досега резерви за нейното снижение. За това ни говори и таблицата по-долу:

Култура	общо лв.	парично-мат. разходи лв.	трудни разходи кола-ч/дн
Пшеница	3.66	2.97	0.08
Ечемик	3.88	3.20	0.11
Царевича	4.27	2.98	0.23
Полна	3.14	2.15	0.18
Слънчоглед	7.61	5.85	0.32
Царевича силаж	0.48	0.26	0.04
II култура	0.48	0.26	0.04
Захарно цвекло	0.84	0.44	0.08
Овес	5.75	4.70	0.18

През настоящата година промишлената бригада в Алеково има да изпълнява план за общата продукция от 692 658 лв. при материални разходи 186 950 лева, фонд „Работна заплата“ 73 511 лв. и чист доход 432 197 лева. На един зает механизатор се пада да произведе обща продукция за 57 722 лева и чист доход — 36 016 лева. Ние сме уверени, че тя ще изпълни с успех тази нелегка задача.

Илия ГЕОРГИЕВ
плановик в ТКЗС — Алеково

Трудолюбиви машиностроители

Заводът им се роди преди година...

И все още в цеховете дъха на прясна мазилка и боя. А новите му, привлекли пометения радост с изрядността и подредбата си. Преди година тук се правеха първите стъпки по усъвършенстването на производството. Сега всичко протича нормално, благодарение голямата амбиция и трудолюбие на младите машиностроители. Поставените задачи се изпълняват в срок при отлично качество, а произвеждатите от колектива електродвигатели — комплектувани в прекрасните електротелфери — разнасят славата на един млад, амбициозен трудов колектив далеч зад границите на Родината.

В метално-пресовия отдел вниманието ми бе привлечено от

съсредоточеността в работата на един млад човек. Казват, че комсомолецът Йордан Шулев — средист, одокоро е сред, този колектив. Но общата му към труда и вниманието, с което центрова до съвършенство всяка шевматична преса, го правят почитан и уважаван специалист.

Лейрият отдел — сравнително малко помещение, но всички процеси тук са механизирани. Започва усъвършенстването на ново производство. За първи ден лейрият Стефан Стефанов произвежда за вентилатора за електродвигател от модел 20.08. Затова все ки нов детайл старателно се проверява. За смяната този неуморим комсомолец осъществява изработването на повече от 50 вентилатора с отлично качество.

Его ме и в последния цех. Тук много осезателно се чувствуват натрапчивият мирис на нитроцелулозна боя. Чевърсти са ръцете на петимата боджжик. Един гипсоват, друг шлайфат, а Стефан Николов посредством боджжикейски пистолет с умение и вкус придава последен естествен завършек на още един „плод“ на трудолюбивия работнически колектив от Завода за телфери електродвигатели — Велико Търново.

Николай КАЧАКОВ

ПРОДАВАМ лека кола „РЕНО-ДОФИН“, тел. 51-05 — Горна Оряховица.

ДИП „ВАСИЛ МАВРИКОВ“
—ВЕЛИКО ТЪРНОВО
СЪОБЩАВА

на предприятията от местната и кооперативната промишленост, че обявява за продажба:

137 механични тъкачни станове, комплект с нищелкови уреди, които се демонтират, поради реконструкция.

Желаещите предприятия да закупят станове може да проучат условията и цената в управлението на предприятията.

Становите са комплектувани с резервни части и са напълно годни за работа.

Продажба може да става изцяло или на части съобразно нуждите на клиентите.

ОТ УПРАВЛЕНИЕТО НА ДИП „В. МАВРИКОВ“
ВЕЛИКО ТЪРНОВО

2-1

Жилищното

строителство и кредитирането му

Израз на грижите на Партията за решаване на жилищния проблем у нас са създадени те предпоставки за разгръщане на голямо жилищно строителство през годините на народната власт — индустриален дългосрочни кредити и заеми от държавата, терени за застрояване, необходимите строителни материали и т. н.

С преустройството на банковата система от 1967 г. на Държавна спестовна каса се предоставиха освен жилищната спестовност и заемите за жилищното строителство, както и финансирането и контрола на жилищното строителство по стопански начин. По такъв начин ДСК се превърна във влогово-кредитен институт, който организира всички видове спестявания на трудещите се и кредитира населението в рамките на съществувашите нормативни документи. На ДСК е предоставено и правото да разрешава всички видове заеми за жилищно строителство както на гражданите, така също и на народните съвети за нови жилищни сгради или апартаменти и покупка, за довършване, пристрояване, настрояване и други.

За да придобият право на заем, заемосъсателите следва да внесат в ДСК делово участие в собствени средства най-малко 30 на сто от размера на записания заем, доколкото не е предвидено друго изискване. Максималният размер на заемите от 1. 1. 1969 година за градовете е до 6000 лева и за всички останали населени места — 4000 лева за всяко отделно жилище със срок за наплащане до 25 години.

Добият право на заем по реда на жилищната спестовност онези заемосъсатели, които имат определено право при заемопределянето или заместваната съответно спестовно число и то при условие, че до 31 май са внесли по жилищно-спестовния си влог 30 на сто от размера на записания заем и до 30 ноември влогът им не е намаляван под този размер.

Малко са вече дните до критичния срок — 31 май, докато, ако се открие жилищно-спестовен влог и до 30 ноември т. г. той не спадне под деловото участие, създава се възможност през 1970 г. и след нея вложителите да добият право на строеж. Ако се пропусне 31 май т. г., а и сумата по жилищно-спестовния влог се внесе след тази дата, срокът за строеж се отсича. Затова е необходимо всеки гражданин, който има желание да строи собствено жилище, да си разкрие жилищно-спестовен влог при спазване на горните условия. ДСК приема неограничено жилищно-спестовни влогове от всички физически лица на едно и повече имена, включително на малолетни, непълнолетни, чужди граждани и други. При това жилищно-спестовните влогове и набраните спестовни числа могат да се прехвърлят на роднини по правна линия до II степен и по сребърна линия до IV степен.

Към края на първото тримесечие на тази година клонът на ДСК в Елена финансира строителството на 20 обекта, които сега вече са много повече и сме разрешили над 40 заеми за ново жилищно строителство и дозавършване по стопански начин. В града са построени и се обитават 2 жилищни блока, в строеж е 1 жилищен блок по линията на ГНС и започна строителството на друг жилищен блок с 18 апартамента чрез възлагане. В клон сега погасяват ползувани заеми за жилищно строителство 219 граждани и са разкрити 131 броя жилищно спестовни влогове.

Всичко това показва, че се претворяват в живо дело решението на Юлския пленум на ЦК на БКП от 1968 година за все по-пълно и цялостно задоволяване на жилищните потребности на населението.

Димитър СТЕФАНОВ
управител на ДСК — клон Елена

Заговорът против

„Свръзка“

Повестта разказва за подвизите на съветския разузнавач Иля Светлов, предотвратил операцията на известния фашистки диверсант Ото Скорцени за ликвидиране на Сталин, Рузвелт и Чърчил по време на Техеранската конференция през 1945 година.

148

Сутринта Светлов, както винаги, отиде в абвера пеша. По пътя се спря пред едно павилионче за вестници. Беше му неприятно да чувства, че е под наблюдение.

Като дойде на работа, дълго обмисля какво да каже на своя непосредствен началник фон Пахен за срещата си с Шеленберг, но нищо подходящо не можа да измисли. За щастие, никой не го пита за това. Шефът му беше доволен, че се е завърнал от Главното управление на имперската безопасност, а не изчезнал, както много други.

На обед Светлов дойде при Шеленберг. Той беше значително по-любен. Когато го покани да седне, той даже се опита да се усмихне, но вместо усмивка на мрачното му лице се мярна някаква неопределена гримаса.

— Включваме ви в операцията. Затова ще бъда откровен. В най-близко време в Техеран трябва да се съберат Сталин, Рузвелт и Чърчил. Нашата задача е да осуетим тази среща. Успешният изход на замисленото от нас може да се отрази благоприятно върху хода на войната. От операцията се интересува лично фюрерът. — Шеленберг с благоговение си изва очите. Иля беше поразен. Ясно е, какво значи да се осуети срещата. Изисквах се огромни усилия, за да не се издаде. Ето за кога му бе нужен целият опит, цялата самоотверженост, за да предотврати замисленото злодеяние. Той разбраше, че върху него ляга огромна отговорност.

— С какви документи бяхте в Иран?

— С паспорта на швейцарския поданик Самуел Зулер, комерсант — без да издава възмущението си, отговори Иля. — Под тази фамилия ще заминете в Иран повторно. Сами разбирате, че ако останете в Берлин, е невъзможно да извършите това, което ви се възлага.

— Разбира се, хер бригаден фюрер.

— Не сте женен, нали?

— Да, хер бригаден фюрер.

— Този път ще се наложи да заминете като женен — озъби се в нещого усмивка Шеленберг и без да обръ-

149

ща внимание на недоумението на Иля, натисна звънеца на бюрото си.

Появи се адютантът му.

— Фрау Ана Шайнер да дойде при мен — отсече Шеленберг.

Едва адютантът се скри зад вратата, появи се момиче на около двадесет и пет години. По всичко личеше, че бе чакала някъде съвсем близо да я извикат. Смътна досещайки се, защо се върши всичко това, Иля разглеждаше тази доста миловидна на вид блондинка с големи сини очи. С твърде старомоден костюм, тя правеше впечатление на млада жена, всецело погълната от домакинската си работа. На никого и никога не би му дошло на ум, че това момиче може да има някакво отношение към разузнаването.

— Ани, от тази минута вие сте госпожа Зулер, жена на този млад швейцарец Самуел Зулер. За всичко останало вече знаете. Поканих ви, за да ви запозная. — И доволно от не съвсем обикновената сцена, самодоволно усмихнат, Шеленберг изпрати момичето от кабинета си.

Иля бе твърде озадачен. Постоянното присъствие на чужд човек ще усложни всичко, но да възрази срещу изпращането на Ана Шайнер — означаваше да си навлече по дозрение, а може би опасност за отстраняване от участие в подготовката на покушението.

С какви очи ще гледа Роушан, като се върне в Иран оженен? Но той пропълзи тази мисъл. Едва ли Роушан ще го чака цели две години, без да е получила от него някаква вест. Родителите й отнасяха се погрижливи навярно да я омъкят за някой заможен иранец.

— Не мислете, че изпращаме с вас Ана като контролор. Ако се съмнявахме във вас, щяхме да привлечем друг човек. Тя е радистка, умна, енергична. Ще има с кого да се съветвате. Освен това, ще трябва да посрещате в Иран гости от Берлин и непременно ще ви е необходима домакиня.

— Вие сте прави, господин бригаден фюрер.

— Няма да ви уча наново на конспирация, на пред-

150

пазливост, но помнете: възложена ви е изключително сериозна задача и трябва да призовете на помощ целия си опит, всичките си способности. Имате три основни задачи, които ще се наложи да решите самостоятелно. Първата е срещата с парашутистите. Те ще бъдат пуснати през нощта; изберайте абсолютно безопасно място. Ориентирите и координатите, които ще съобщите, трябва да бъдат точни. Още тази нощ трябва да изпратим групата за Техеран. Трябва да се предават всички, като се изключи възможността от каквито и да било изненади по пътя. Всичко трябва да се извърши с расчет те да бъдат в Техеран също през нощта, ако се наложи да изкачат по пътя. Не бива да остават при шахсевинския бек. Знае колко бързо се разпространяват слуховете на Изток. Още същия ден всички наоколо ще знаят за пристигането на гостите. — Шеленберг се усмихна.

— Това е вярно — потвърди Светлов.

— Не по-малко предпазливост е нужна и в Техеран. За тяхното пристигане не бива да знае нито един човек, с изключение на особено доверени лица. Това е вашата втора задача. И последната ви задача е да наемете три малки къщици, каквито има много в Техеран, и да се виждат от тях зданията на руското, английското и американското посолство. За нас ще бъде важно да можем да наблюдаваме близането и излизането на хората от посолството, макар и с бинокъл. Къщите трябва по-малко или повече да са изолирани от съседните и, ако е възможно, да бъдат с градинки. Останалите указания ще получите от ръководителя на групата, който ще пристигне с парашутистите. Ясно ли ви е всичко?

— Да, екселенс.

— Още утре с документите, които ще ви дам, трябва да заминете за Швейцария, да получите там от чиновника на нашето посолство Лийденблат швейцарските паспорти и без бавене да тръгнете за Иран. Как ще поддържаме връзка?

— Аз имам там скрита радиостанция.

ЗА ПОВЕЧЕ
ЗНАНИЯ
И ОПИТ

Този път гостоприемството на старопрестолния град бе ползващо от стоковедите по хранителни стоки на окръжните кооперативни съюзи в страната за провеждането на тридневен курс, организиран от Централния кооперативен съюз. За това благодарение на приятелствата и многото чедни хранително-вкусови предприятия във Велико Търново и в района.

Учебната работа със стоковедите бе насочена главно към усъвършенстване на най-новото, което се прилага в технологията на производството, по стокознание, оксачестване, транспортиране и съхраняване на стоките, както и с асортиментите, които се внедряват или предстои да влязат в пазара. Занятията на място биваха онагледявани в производствените цехове и с проследяване на производствените процеси. Между продуктите, с които стоковедите допълниха и обогатиха знанията си, са стоките: месо, колбаси и други месни произведения, мляко и млечни произведения, захар и захарни изделия, перилни препарати, напитки и други.

Специално за участниците в курса бе организирана демонстрация, на която нагледно бяха показани манипулациите и резултатите от употребата на високоефективните най-нови перилни препарати, производството на ДХК „Верила“.

Занятията със стоковедите бяха сполучливо използвани и за подобряване на търговско-експлоататорските взаимоотношения между производствените предприятия и окръжните кооперативни съюзи, за ритмичното и централизирано извозване на стоките и други.

Иван ГРИГОРОВ

ДЗС — с. Балван —
Великотърновски окръг,
ОБЯВЯВА,

че има вакантни длъжности за шофьори на товарни автомобили.

Заплащане съгласно Наредбата за заплащане труда на шофьорите, допълнително възнаграждение за тон-километри, премии; за превозване плана за товарите, за икономии от горива, гуми, ремонт.

За по-подробни сведения се отнасят до зав. „Личен състав“, телефон 2-63-18.

5-3

ЗГТ „МЕТАЛУРГИЯ“
— КЛОН СУХИНДОЛ
ПРОИЗВЕЖДА

ТЕЛЕНИ ИЗДЕЛИЯ: рабицова мрежа, сита, оградни мрежи, железни и горени телове.

ПРЕСОВИ ИЗДЕЛИЯ: фенер ветроупорен, детски играчки „Конструктор“ № 1, 2 и 3, вратички и розетки за козини.

Предстои пускане в действие на италианска автоматична линия за производство на кроненкорки.

Заводът ТЪРСИ да назначи:

1. Машинни инженери за началници на отдели;
2. Средни техници с подходяща специалност;
3. Стругари — VII и VIII разред;
4. Фрезисти — VII и VIII разред.

Справка: на телефон 881 — Сухиндол.

2-1

